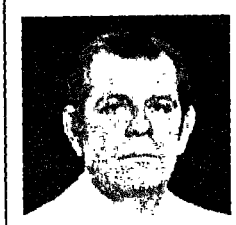
Κεκλεισμένων των θυρών

Ζαν-Πωλ Σαρτρ

Με μια δομημένη και γνώριμη φιλοσοφικά θεατρογένεση ο Σαρτρ επιχειρεί και επιτυγχάνει να ισορροπήσει την διαλεκτική κάποιας μαρξιστικής αφετηρίας. Η Εστέλ και ο πλούσιος γέρος – με την διαλεκτική του υπαρξιακού δεδομένου – ο δειλός Γκαρσέν που αναζητά να εφεσιβάλλει την αυτοκριτική του. Ο λεσβιακός έρωτας της Ινές και της Εστέλ.

Αυτά περίπου υπογραμμίζονται σε πέντε βασικές σκηνές στο έργο Κεκλεισμένων των θυρών με την σημείωση ότι πάντα ταύτα διαδραματίζονται υποτιθέμενα στον κάτω κόσμο ή στην κόλαση και με πλήρη επίγνωση της νεκρικής ανθρώπινα απουσίας και της εξαφάνισης ανθρώπινα κι εδώ, από τους συμμετέχοντες σε αυτούς τους νεκρικούς διαλόγους.

Κριτική Θεάτρου του Μανώλη Πράτσικα

Ωστόσο αυτή η προαναφερόμενη αρχικά ισορροπία η οποία είναι και διακριτική συγγραφικά, αφού την έλλειψη της φαντασίας ο συγγραφέας την αντικαθιστά και την συμπληρώνει με ένα χειμαρρώδες παράλογο κι όπου στροβιλίζεται ο θάνατος και η ζωή ως αντιπαροχή κυριότητας στην αξιοπρέπεια κυρίως ενός εκάστου, η στενότητα του σκηνικού διαλογισμού στο έγκλειστο την διαρρηγνύει και την αποκόπτει από την λεπτομέρεια της αναζητούμενης και καθρεπτιζόμενης ψευδαίσθησης.

Όμως η σκηνική παρουσία της κάποιας και της όποιας θεατρογένεσης χωρίς την λεπτομέρεια των υπαινιγμών κυρίως – ερώτηση απάντηση – δεν ισορρόπησε στο διαλογισμό της παράστασης.

Στο έργο η διδασκαλία παραμέρισε την λεπτομέρεια και την αντικατάστησε με μία αιφνιδιαστική και πολλαπλή ένταση ηλεκτρολογικού εφφέ και η οποία εδώ είχε και το παραπληρωματικό ρόλο της εννοιολογικής προέκτασης.

Εύρημα που μας παραπέμπει πρακτικά σε ταινία του Ορσον Ουέλς, στο Πέρυσι στο Μαρινεμπαρ και στο Χιροσίμα αγάπη μου του Αλ. Ρενέ.

Αυτό το έγκλειστο που ίσως εδώ ο συγγραφέας να το παρομοιάζει συμβολικά με το καθαρτήριο του Δάντη ο σκηνοθέτης φαίνεται να το ωραιοποιεί λυτρωτικά με ένα έγχρωμο – γαλάζιο – πράσινο – ταμπλώ βιβάν.

Ετσι η σκηνική αποκωδικοποίηση του σαρτρικού έργου δεν εξελίχθηκε ομαλά. Απουσίαζε ο ελεύθερος στοχασμός, προϊόν υφολογικής αναμετάδοσης αφού αυτό το είδος της εγγραφής της θεατρικής απολογητικής βρέθηκε σκηνοθετικά στομωμένο. Τα στοιχεία και τα δεδομένα της φιλοσοφικής συνείδησης του πνευματικού διαλογισμού παρέμειναν και αυτά ερμητικώς κεκλεισμένα.

Ωστόσο αναφέρω και ένα κοινό σημείο που βρίσκεται στο υπαρξιακό θέατρο του Σαρτρ και του Καμμύ.

Στο Κ. των θυρών του Σαρτρ ο καθρέπτης μεταβάλλεται σε ένα σύντροφο ζωής, ελπίδας, φιλαρέσκειας και παρηγοριάς. Στον Καλλιγούλα του Καμμύ ο καθρέπτης ορίζεται ως ένας απολογούμενος δεύτερος εαυτός που γνωρίζει ακόμα και την οδύνη του επερχόμενου τέλους. Κοινός παρανομαστής αμφοτέρων το πεπρωμένο.

Σχετικά με τους ηθοποιούς ο Φαίδων Κάστρης υπήρξε πειστικός. Θα προτιμούσα όμως να είχε και ένα υπαινιγμό γκάμας στα υπηρεσιακά καθήκοντα.

Η Μ. Κατσιαδάκη έδωσε μια λιτή στάση ζωής, έντυσε στα πρέποντα όρια την έκφραση όταν αποκάλυπτε ολίγον κατ' ολίγον και τις γνωστές προτιμήσεις και επιθυμίες προς την Εστέλ.

Η Λ. Φωτοπούλου ευτύχισε και σ' αυτό το πολυποίκιλλο ρόλο. Πέρασε μια προσωπική υποκριτική τέχνης και την οποία χρησιμοποιεί θεατρικότατα μέσα στο έργο και σε κάθε σκηνή.

Ο Λάζαρος Γεωργακόπουλος είναι ο άριστος ηθοποιός που ελέγχει πάντα τις δυσκολίες του ρόλου. Κι εδώ έπραξε επιτυχώς τα όμοια. Όμως βρίσκω και στιγμές υπερκινητικότητας.

Περίμενα περισσότερη μουσική φαντασία ως ένα δεύτερο σύνδρομο σκηνικής αναφοράς από το φίλο και χαρισματικό Δημήτρη Ιατρόπουλο. Το έργο ήταν άρτιο και η Ν. Κουντούρη λειτούργησε θετικά.

Είμαι της γνώμης ότι αυτή η δειλία του Γκαρσέν στο Κεκλεισμένων των θυρών, 1944 και την οποία καταδίκασαν οι άπαντες του Ανω Κόσμου μοιάζει στην τραγική κατάληξη με την τύχη του πρωταγωνιστή στο έργο Τα Βρώμικα Χέρια, 1948.

IEPA

Εορ

**Με κά
θα εορτα
η Εξοδος
γίου καθ
νονται 1
την ηρωι
της ελλη
Οι εκδηλ
χθες και
έως τις
ενώ θα
θούν τό
λόγγι όσ
να, την
Κόρινθο**

Χθες π
η ημερίδ
Προστασία
Κληρονομ
μοι της
Τρικούπει
ντρο, τα ε
σης "Το Μ
μέσα από
Πινακοθήκ
χνης Αι
"Χρήστου
σχανδρέο
του δημο
γραφέα Ε
πουλου μ
του Μεσο
τεχνία και
πνισης τη
νείδησης"
Κέντρο Ρ
Αθήνα. Σ
τρέχουσα
οι εξής:

Σήμερ
και συγκε
τικό Στάδ
Περιφερε
Κβο-Ντο,
απόγευμα
Εταιρεία
σολογγίο
έκθεση "Ε
ση και ευ
νισμός"
19ου αιώ
γές του
Μουσείου
έκθεση π
ρικός κυ
κίου, υπε
και η ιστ
τάσα Κο
θυνη Συλ
Ιστορικού

Στην
δοξολογ
δέηση σ
Ναό τη
Περιστερ
θήσει πο
και κατά
εκδηλώσ
θούν με
σταση –
λεγμένα
τα έργα
γραφέα (
φτερά
έξοδος
από τη
Δραματ
Μαίρης

Την
λίου, και
παρουσ
παράστα
λόγγι" τ
από τον
Τάξης
Σχολείο
θώς και
θεροι
Διονυσί
χορωδία
Σχολείο
την επι